

Uzuvlarımız

– Ömer · 10 Aralık 2012

Uzuv'larımız.Benim diye övündüğüm,uzuv'larım sayacağım, Organlarımın yerine,biraz aklımı koyacağım. Bunca uzuv bunca aza,bu düzende olmasaydı, Yaşamak azap olurdu,ölçü sabit kalmasaydı. İsterseniz bir sayalım,uzuv'ların yerlerini, O yerde öyle olupta,yaptığı görevlerini. ...Eğer gözüm burda değil,örneğin tepemde olsa, Önümü nasıl görürdüm? Hele birde ayaktaysa. Bükülsem rükû'de gibi,buna bel mi dayanırdı? Yaşamak bir azap olur,insan burdan tat'mı alırdı? Güneş vururdu üstelik,Gözlerini açamazdın, Göz olmasa insan görmez,doğru yolu seçemezdin. Göz yaşlarım süzülerek,yüreğimi arıtmazdı, İnsanoğlu bu şekilde,gülün rengini tatmazdı. Yada ayrı ayrı olsa,gözlerimiz yan tarafta, Bilemezdik mesafeyi,hedef ne kadar uzakta? Veyahut'ta olsa idi,gözlerimiz arka yönde, Tökezleyip düşerdik hep,görmezdik ne varsa önde. Hasılı hayatın tadı bize,zehir olurdu öyle, İnan insan yaşayamaz, gözler olmasaydı böyle. Yediğini içteğini,göremezdin yer içerken, Daha uygun yer mi olur? Gözün bulunduğu yerden. USTAM bilip planlamış,her şeyi uygun yaratmış, Ömer Çetinkaya seni,böyle sevinç'ten ağlatmış... Ömer ÇetinkayaCongeri